

**Ἄετός καὶ Ξίφος,
καὶ τὰ δύο τξίφος.**

Γοῦ Γοῦ Γοῦ Γοῦ καὶ Ρὰ Ρὰ Ρὰ
φωνάζουν μὲς ὀτὴ συμφορὰ
καὶ ὄτὸν καιρὸ τῆς πείνας.

Κί οἱ δύο πολεμοῦν δεινῶς,
ὁ Γούναρης ὁ Πατρινός
κί ὁ Ράλλης τῆς Ἀθήνας.

Μέσα σὲ κόσμου βογγητὸ
τοῦ Γούναρη τὸν ἀετὸ
κναεὶς μὴν τὸν ματιάση.

Θέλει φηλὰ νὰ σηκωθῆ,
κί ὁ Ράλλης πέρνει τὸ σπαθί
γὰ νὰ τὸν κομματιάση.

Ἄετός φηλὰ λιαζότανε,
καὶ νυχοποδάρατος
φηλὰ ξεφειριαζότανε
κί ἐκούτταε τὸ κράτος.

Αἰτὸς ὀτὸν Ράλλη φώναξε: πὲ Μήτσο, μὲ τί βλάμηδες
ἔγρηκας καὶ σὸ ὀτὴ μέση;

ἔχεις ἐσὸ χαμῆμηδες
καὶ Μπέηδες μὲ φέσι;

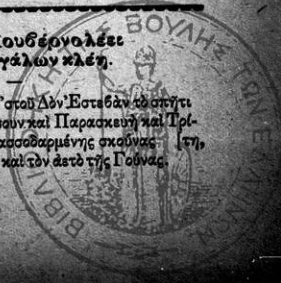
Ἐκλογαὶς ἀλήθεια πρώτης,
κί ὁ πὸ γέρο πατριώτης
δὲν θυμάται τέτοια χάλια.

Ποῖος ἔμπορεὶ νὰ τῆς ξεχάσῃ,
ποῦ μὲ τούταε ἔχει χάσει
καὶ ταῦγά καὶ τὰ πασχάλια;

Νικητήριον παιζῆνα κί ἡ Πατρίς ἄς ἀνακροσῆ,
κί ἀνακράζουσα κί ἐκαίνη Γοῦ Γοῦ καὶ Ρὰ Ρὰ Ρὰ,
τῶν φιλιτάτων μας Βουλγάρων ἄς προσμένῃ τὸ γιουρούσι
καὶ σὲ χώματα δικὰ μας καὶ προγόνων ἱερά.

**Τὸ τρανὸ Κουδέρνο λέει
ἐκλογῶν μεγάλων κλέη.**

Μὰ συσκέψεις ἕμερα νύκτα ὀτὸν Ἄον Ἐστεβάν τὸ σπῆτι
κἄμνοντες πολλοὺς νὰ χάσουν καὶ Παρασκευὴ καὶ Γρί-
ἔχοντας ὡς σωτηριὰν θαλασσοδαριμένης σκαῖνας. [71],
τὸ σπαθί τοῦ χρυσομάλλη καὶ τὸν ἀετὸ τῆς Γούνας.

Ὁμιλοῦντες μυστικά
 ὅτι οὗς ὄμιλους τῶν κολλήγων,
 διδόντες γουναρικά
 καὶ ὅσα πλήθη τῶν προσφύγων.

Κράζοντες Γοῦ Γοῦ Ρὰ Ρὰ
 ἐν τῇ μέσῳ κοπετῶν,
 πλὴν μὴ βλέποντες παρὰ
 καὶ πετῶντες μὲ πτερὰ
 γαμψονύχων ἀετῶν.

Γαλθανίσαντες βατράχους
 καὶ ποτήσαντες Συμμάχους,
 ποῦ μᾶς κάνουν τὸν γκιουλέκα.

Λύσαντες δυσκόλους γρίφους,
 καὶ πολλοὺς λαβόντες ψήφους,
 ἄλλοῦ πέντε, κί' ἄλλοῦ δέκα.

Βλέποντες ἓνα μὲ σπαθὶ νὰ κόβῃ κοκορέτσι,
 βλέποντες ἄλλον ἀετὸν πετῶντ' ἀπὸ κοτέτσι,
 βλέποντες ἓνας νάρχεται κοντὰ μας μὲ μπαροῦτι,
 βλέποντες ἄλλος νάρχεται βασιτώντας ἀραροῦτι.

Φλεγόμενοι καὶ φλέγοντες
 τὰ πλήθη κατ' αὐτάς,
 καὶ σὰν μαριβλοὶ λέγοντες
 ὅτι οὗς ξένους Πρεσβευτάς:
 πινακιωτὴ πινακιωτὴ,
 ἔλ' ἀπὸ τᾶλλο μου ταῦτ'.

Φωνάζοντες πῶς εἴμεθα κατευχαριστιμένοι
 μαζὶ μὲ τοὺς Βουλγάρους,
 γιατί θὰ' μπουὺν ἀγνώριστοι καὶ μηττημφισμένοι
 σὰ Γερμανο-Μαγυάρους.

Πιστευόντες ἐντόπων κί' αὐτὸ νὰ μὴ σὰς κάνῃ
 ἀφοῦ μὲ πούρων Γερμανῶν θὰ προάλασσουν κράνη,
 κί' ἔξαιροντος τοῦ Γούναρη μὲ λιγυρὰν φωνὴν
 τὸν θριάμβον τῶν Μπέγδων καὶ τοῦ Χεσαμενίν,

Ἐν ὄργάνοις καὶ χοροῖς
 πίνοντες περιχαρεῖς
 ὅστις παρίας τὴν διελαί.

Χορηγοῦντες καὶ ψεμί
 κί' ἀπὸ τσίπουρα ζουμί
 ὅ' ἔλη τὴν φτωχολογιά.

Ἐμφυσήσαντες σὲ βλάκας
 πνοὴν τέλμη, πνοὴν θάρρους,
 κί' ἀπὸ κράσας λήθης πλάκας
 ἀνεγείραντες Δαζάρους.

Ἀνακράζοντες στωμύλοι
 καὶ σὲ τούτους τοὺς ἀγῶνας
 τῶν γεροντικῶν σαρκίων:

Ἄλαλα πολλῶν τὰ χεῖλη,
 ποῦ δὲν προσκυνοῦν εἰκόνας
 παλαιῶν μορμολυκαίων.

Φιλικὰ συνδυασθέντες
 σὰν τοὺς γάτους μὲ τοὺς σκύλους,
 μεταξὺ μας νικηθέντες
 καὶ νικῆσαντες ἀλλήλους.

Μὴ γνωρίζοντες τι νάχῃ
 ὅτι κεφάλι τῆς ἡ ἐράκα
 μὲς ὅ' αὐτὸ τὸ πατατράκα.

Κί' ἔχοντες δουλειὰ μονάχῃ
 νὰ κυποῦμε τὸν Δευτέρῃ,
 τὸ γουθὶ τὸ γουδοχέρι.

Σφικτοδέσαντες φιλάς,
 ποῦ χρυσοῦς επαγγελίας
 μᾶς ὑπόσχονται ὅτι μελλον.

Κί' ἔπειτ' ἀπὸ τόσην πάλην
 ἀναδείξαντες καὶ πάλιν
 νικητὴν τὸν Βενιζέλον.

Μὲ νεάζουσαν ψυχὴν
 τρέφοντας πρὸς τὴν Ἀρχὴν
 ἔρωτα γεροντικῶν.

Ποῦ γνωρίζομεν ἐκ πείρας
 πῶς τοιοῦτος εἰς τὸ γήρας
 εἶναι πρᾶγμα φυσικόν.

Καταπλήξαντες τὸ Σύμπαν καὶ μ' ἐκλογικὸς ἀγῶνας,
 ποῦ φωνάζει λὲρ μπαλὰρ
 νέος γέρος Σαντεκλαίρ
 μὲς ἀπὸ τῆς Ἐξουσίας τοὺς εὐδάλους ὀρνιθῶνας.

Παλαιῶν λειψάνων δρώντων,
 ἐν μιᾷ καὶ μόν' ἡμέρᾳ
 καὶ τῆς βράκας ἀπεχούσης.

Τὸ Κουέβερνο τῶν γερόντων
 ἦρε νίκην πέρα πέρα
 καὶ παντοῦ τῆς πρωτεύουσας.